

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1496 10 tháng 3 năm 2024

Ổn Định

*Có Trời có Đất hợp hòa yên
Thân hình chuyển tiến không giao động
Quý yêu chính mình tự gieo trồng
Nguyên lý Đạo Đời chiếu chiếu thông*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1997

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn cải sửa sự sai lầm của chính mình thì phải làm sao ?*
- 2) Vượt tầng ô trược là vượt làm sao ?*
- 3) Tinh thần phục vụ có hữu ích gì cho người truyền pháp hay không ?*
- 4) Sự gia trì dẻo dai có hữu ích gì không ?*
- 5) Thiên ân là sao ?*
- 6) Muốn tham gia trận đồ tâm linh thì phải làm sao ?*
- 7) Trí tuệ phân minh là phân minh chuyện gì ?*

1) Yorba Linda, 12/12/97 3 :00 AM

Hỏi : Muốn cải sửa sự sai lầm của chính mình thì phải làm sao ?

Đáp : Thừa muốn cải sửa chính mình thì phải hành đúng pháp, thì sẽ gây được một tập quán tốt, tức là sửa được tâm thân

Kệ :

*Siêng năng tự cứu sống chuyên cần
Giải quyết ưu tư tự góp phần
Vui say đời đạo tâm thân tiến
Chẳng có mơ hồ tự xét phân*

2) San Diego, 13/12/97 4 :20 AM

Hỏi : Vượt tầng ô trược là vượt làm sao ?

Đáp : Thừa vượt tầng ô trược là tự thực hành pháp môn, tự khai mở bên trong, thật sự hướng thượng tu tiến, hiểu rõ nguyên khí giữa trời đất và đạo, đạt tới sự quân bình của nội tâm, thì mới thật sự vượt khỏi tầng ô trược

Kệ :

*Thực hành kiểm chứng rõ ràng tiến
Cương quyết chơn tu tự tiến xuyên
Đời đạo giải phân mê loạn chấp
Tự tu tự tiến rõ chơn truyền*

3) Las Vegas, 14/12/97 2 :40 AM

Hỏi : Tinh thần phục vụ có hữu ích gì cho người truyền pháp hay không ?

Đáp : Thừa tinh thần phục vụ của người truyền pháp, lúc nào cũng dân thân xây dựng vô quái ngại thì mới thật là người tu

Kệ :

*Thực hành chất phát chẳng khờ ngu
Dừng mãin tu tâm thoát khỏi mù
Trí tuệ không ngừng tâm thức giác
Đời nay loạn động chỉ mê mù*

4) Las Vegas, 15/12/97 3 :15 AM

Hỏi : Sự gia trì dẻo dai có hữu ích gì không ?

Đáp : Thừa sự gia trì dẻo dai rất hữu ích cho người chơn tu, lập trường không thay đổi chỉ có phát triển không thụt lùi, gia tăng thanh tịnh

Kệ :

*Tâm mình kiến tánh tự nhiên hành
Khai triển tâm linh tự hướng thanh
Sáng suốt bình tâm qui một mối
Trời ban tình đẹp tự tâm hành*

5) Las Vegas, 16/12/97 4 :05 AM

Hỏi : Thiên ân là sao ?

Đáp : Thiên ân là phước Trời cho mà chúng ta đã và đang mang từ kiếp trước đến bây giờ mới được hội nhập vào cơ thể, có tâm linh và biết tâm linh. Tu mà biết được nguyên lý của Trời Đất thì rất vững vàng và thanh tịnh

Kệ :

*Vui hành chẳng có mơ hồ đổi
Nhứt quyết một lòng chẳng thả trôi
Chất phát thực hành tâm nói rộng
Bình tâm thanh tịnh tiến từ hồi*

6) Las Vegas, 17/12/97 4 :10 AM

Hỏi : Muốn tham gia trận đồ tâm linh thì phải làm sao ?

Đáp : Thưa muốn tham gia trận đồ tâm linh thì phải tu hành tinh tấn, mỗi mỗi phải đổi mới, phù hợp với luồng điện chân động của trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ, ánh sáng sẽ khôi phục, tâm trí thức giác sự sai lầm của chính mình mà tu

Kệ :

*Tạo khôn tự giải tâm mê mù
Thức giác tròng tu chẳng có ngu
Trí tuệ thông hành minh sự thật
Thực hành thanh tịnh chẳng còn ngu*

7) Las Vegas, 18/12/97 4 :55 AM

Hỏi : Trí tuệ phân minh là phân minh chuyện gì ?

Đáp : Thưa phân minh điển thanh và điển trọc dễ dứt khoát nhanh chóng hơn

Kệ :

*Giận là trọc khí khó phân minh
Tha thứ thương yêu rõ tiến trình
Minh đạo thông đời tâm dễ dứt
Bình minh sáng tỏ hiện muôn hình*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Người con đất Việt

*Ra đi thương tiếc bụi ngùi
Đất mẹ đau khổ đang trui lửa lò
Bên trên Mẹ đã dặn dò
Thâm tâm ghi nhớ tạo đồ con đi
Dù cho sóng gió một khi
Tâm con vẫn giữ vẫn ghi tiến hoài
Thành tâm tự tạo thanh đài
Thương yêu vô tận ngày ngày dựng xây
Chúng con tưởng nhớ hằng ngày
Tình thương Trời Phật chuyển thầy dạy con
Chúng con nguyện giữ lòng son
Thương yêu Cha Mẹ đường mòn khai minh
Phật Trời chuyển hóa chơn tình
Ân ban các giới tự mình lấy lòng.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Duyên Nghiệp Dẫn Tu

Manila 26- 04- 1985 (tiếp theo và hết)

Tại sao ông Phật có thể giúp đời và cứu đời? Vì Ông từ trong khổ và Ông đã giải thoát được khổ và Ông đem cái Chân Lý đó nói chỉ đường cho mọi người tự giải thoát, giải trừ cái khổ cảnh để trở về với chơn như, tâm thức nhẹ nhàng. Phật là đến nơi, thấy chưa? Chớ Ông đâu có phải là hạ mình xuống ôm mình, cứu mình, dắt mình đi. Không! Không phải vậy, các người đừng có lầm, đừng có cúng lạy, đừng có mua bánh mua trái cho Ông ăn rồi Ông cứu. Ông không có cứu, Ông hành là Ông cứu. Vì Ông mang cái xác như chúng ta, có mắt, mũi, tai, miệng như chúng ta, có tay chân như chúng ta, có sự đau khổ như chúng ta. Mà Ông kiên trì tham Thiền, học nhẫn học hòa, Ông mới thoát khỏi cái trần tâm, trở về với chơn giác, mới hưởng cái của đời đời thanh nhẹ của Đấng Cha Trời.

Các bạn làm được không? Thừa được chứ! Nếu các bạn ý thức rõ, phải nhận thức rõ làm một điều hữu ích, có lợi cho chính mình và cho chúng sanh, thì các bạn làm được chớ có gì không được?! Các bạn đang buôn bán, đang đi làm việc cũng mưu lợi chớ gì? Nhưng mà mưu lợi đó

rồi bỏ đó, chớ không đem vào tâm thức được. Còn sự thực hành này là các bạn mưu lợi, Thượng-Trung-Hạ thống nhất hòa đồng, thì lợi cho phần hồn Chủ Nhân Ông, lợi cho thể xác, ảnh hưởng được đại chúng sanh, đại đồng. Vì mỗi người tại thế gian mắt, mũi, tai, miệng, ngũ tạng như nhau, mà thực hành được thì người khác phải được, có gì khác biệt đâu?! Nhưng mà người thế gian thấy người này tu đắc, thì quý người này rồi lạy lục, rồi đủ chuyện hết, cầu xin tự tạo sự bê trễ cho chính mình mà thôi!

Ngày hôm nay tôi là một người đã phá tất cả những sự mê tín, để cho các bạn thấy rõ phải làm sao tiến nhanh hơn, với sự thực hành của tôi để đi đến đích. Tôi đồng đi với các bạn, tôi đi trước các bạn bao nhiêu nghìn năm, nhưng mà bây giờ tôi phải đồng đi với các bạn, mục đích của tôi đồng đi với các bạn, để chi? Đó là cái hạnh đại nguyện của tôi để đồng đi, để thực hiện cứu khổ ban vui. Khổ trong tâm các bạn bỏ ra được là cứu được. Khổ trong tâm các bạn còn đeo đeo sự khổ và vẫn vương trong khổ, thì không bao giờ các bạn đi được và giải thoát được.

Nhiều bạn đi tới tuổi già rồi, tâm còn đồ kỳ si mê, tội nghiệp! Vì chúng sanh mê muội không hiểu giá trị thực chất của chính mình, đâm ra tạo sự chê khen bất chánh, mà không biết chê khen mình. Rồi một ngày nào đó các bạn với sự ngu hiểu của tôi, các bạn thấy sẽ đi đến đâu? Những người đó sẽ đi đến đâu? Ở đời này các bạn cứ lấy đá chồng chất trên đầu, rồi các bạn sẽ đi đâu? Càng ngày càng lụn thêm, đó là đi xuống địa ngục đó các bạn! Tạo sự nặng trọc cho chính mình, mê chấp cho chính mình, bất chánh, rồi đồ kỳ người này, người kia, người nọ. Tâm hồn bấn loạn, tội nghiệp cho con cháu. Mình ngu mà tưởng mình khôn, mình khờ mà tưởng mình lanh. Không chịu học để tiến, ôm một thể xác ô trọc, trì trệ, bất minh nội cảnh, đau khổ vô cùng!

Cho nên các loại tuổi tôi đều có phần, lúc sơ sanh, đến lớn, thanh niên, lão tôi có phần. Tôi ở trong đó, tôi thực hành trong đó, tôi hiểu tất cả những cái chuyện ở trong đó và tôi nói ra không ngoài cái chuyện các bạn đã và đang đi. Cho nên tôi khuyên các bạn, chúng ta tuy già nhưng mà kinh nghiệm chúng ta rất nhiều. Kinh nghiệm ta càng ngày càng phong phú cho nên chúng ta nên nuôi dưỡng sự Thanh tịnh, càng nuôi dưỡng sự Thanh Tịnh thì càng tinh táo, càng trẻ trung, càng vui tươi, càng hòa hợp, càng thăng hoa. Tại sao các bạn không nuôi dưỡng cái này, mà các bạn nuôi dưỡng ý chí độc tài để có điều khiển người khác mà không biết điều khiển mình!

Cho nên tội nghiệp cho những người đã nuôi dưỡng sự tăm tối và đê bẹp lên, biết làm sao? Cho nên chúng ta ở trong mọi trạng thái đã thực hành, để chi? Để ảnh hưởng chúng sanh. Nhưng một ngày nào chúng sanh xuống địa ngục đau khổ rồi mới nhớ lại những lời quý ở trần gian đã khuyên nhủ. Gặp những kẻ Thanh Tịnh để khuyên nhủ mà đành quên và bác bỏ. Lúc đó ở địa ngục mới khóc nức nở, tội nghiệp cho bản thân, tội nghiệp cho sự ngu muội mê chấp của bản thân mà ngày hôm nay ra nông nổi bị hành hạ như thế này!

Cho nên tôi đã gặp nhiều bạn tại địa ngục, cũng chỉ biết liếc mắt xem mà thôi, rồi phải đi. Đó là quyền tối hậu của họ, họ muốn chọn con đường đó, chúng ta làm sao? Ngay tại thế gian con đường thanh cao tràn trề cho họ, dương khí dồi dào họ không hưởng, nhưng mà họ chịu hưởng âm khí, thì ngày nay họ phải bị khổ. Rồi từ âm khí đó nuôi dưỡng chùng nào mới có cơ hội thức

tâm? Đè mãi, đè bẹp mãi, càng xuống càng nặng mới càng có cơ hội thức tâm; mà xuống nặng chừng nào thì đau khổ chừng nấy. Cho nên tiếng khóc ở địa ngục vang rền, khóc quá, nơi nào cũng khóc! Vì họ đã chọn con đường đi xuống thay vì đi lên. Càng xuống thì càng khổ, mà càng chọn con đường đi lên thì càng được thoải mái, thật sự là giải thoát.

Cho nên luôn luôn tôi như khuyên các bạn dùng trung tâm bộ đầu hướng thượng. Đối với gia đình con em có gì, chúng ta phải sử dụng quyền tối hậu là tha thứ và thương yêu. Điều quan trọng: nhất định giải thoát. Biết nuôi dưỡng tha thứ và thương yêu là hành giả có cơ hội giải tâm; không biết nuôi dưỡng quyền tối hậu tha thứ và thương yêu thì hành giả tự chôn sống mà thôi!

Các bạn thử xem giận một người nào nhắc đến tên đó, các bạn thấy cái tim các bạn nó nặng rồi, cái óc các bạn nó bực rồi! Rồi các bạn cứ lắc đầu và từ chối, là tại sao? Các bạn thiếu hòa! Khi các bạn hòa rồi, nhắc đến người đó các bạn thương yêu vô cùng. Người anh em của chúng ta đang bị tẩm tối, ta phải tận dụng sự thanh tịnh để chiếu cho người, cứu độ người, nó là anh em ruột thịt ở trên Trời. Chúng sanh là anh em ruột thịt của chúng ta trên Trời, của một Cha Mẹ sanh ra, chúng ta nghĩ như vậy mà thôi. Người tu, hành giả không được giận một ai, VôVi không được giận một ai, tôi nhắc nhiều rồi. Nhưng mà nhiều người nói: Tôi còn tánh phàm, Ông giải thoát rồi Ông mới không giận, tôi phải giận! Nhưng mà bạn cứ giận đi, giận rồi hành, hành rồi giận, giận rồi hành, hành rồi giận. Các bạn mới thức tâm: té ra cái giận không có hữu ích cho tham Thiền, cái giận nó hại cho tham Thiền và nó không dẫn tiến tâm thức của các bạn tiến hóa; mà cái hòa nó lại giúp chúng ta thức tâm. Đó là khí giới thực hành Pháp Lý VôVi. Nó phải có kích động và phản động để thử tâm, để đo lường sự thực hành của các bạn đã đến đâu, trình độ các bạn đã tiến hóa chưa?

Cho nên luôn luôn tôi nhắc: hoàn cảnh là ân sư. Họ nói oan các bạn, các bạn chỉ biết cảm ơn, để chi? Để xét đối phương, tại sao có những lời nói này, mà truy tầm cái bệnh của đối phương và cứu cho đối phương. Các bạn không bao giờ bị thiệt. Họ chửi các bạn, trong lúc suy nghĩ người này tại sao chửi tôi, họ mang cái bệnh gì mà họ chửi tôi? Té ra họ mang bệnh gan, họ mang bệnh thân kinh. Nếu mà họ là tri kỷ tri bỉ, họ là bạn thân tôi, họ chỉ có bảo vệ tôi, làm sao họ chửi tôi? Họ chửi tôi họ có cái bệnh rồi! Cái bệnh đó là cái bệnh nan y, làm sao cứu độ cho người? Tôi phải trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật hướng về người nhiều hơn, để một ngày nào người sẽ thức tâm, nhìn và hòa với cả Càn khôn Vũ Trụ, để sớm trở về với cảnh Thanh Tịnh thương yêu, anh em một nhà. Không nên vội để cho họ hàng phục ta tại thế, nhưng mà chúng ta sẽ tương ngộ nơi Thiên Đàng, mới biết giá trị anh em.

Cho nên tôi khuyên mọi người phải sử dụng cái quyền tối hậu là tha thứ và thương yêu, các bạn không chạy đi đâu khỏi phải tha thứ và thương yêu. Vì các bạn đến đây với một thể xác cấu trúc tinh vi của Thượng Đế. Kích động và phản động, hung hăng trong giai đoạn nào giới hạn, rồi các bạn phải ra đi với hai bàn tay không, nhẹ nhõm tha thứ và thương yêu. Vậy ta nên sử dụng ngay bây giờ để cho tâm hồn chúng ta được nhàn hạ, ta tận hưởng những gì của Thượng Đế ân ban cho chúng sanh, có nên không các bạn? Tôi thiết tưởng những lời tôi nói đây là tôi đã và đang hành. Tôi đã có, tôi đã có sân si, tôi đã có buồn tủi, tôi đã tự giải tỏa, tôi mới thuật lại cho

các bạn nghe. Tôi là con người được điều luyện bởi Thượng Đế cho tôi qua nhiều cảnh chông gai, đau khổ. Nhưng mà ngày hôm nay tôi thấy rằng nhờ nó, lấy oán làm ân, tôi mới thấy rằng hạnh phúc vô cùng! Sớm ngộ được những sự kích động, sớm có cơ hội quán thông trong thực hành. Càng thấy rõ ta hơn thì càng lo lắng tu học hơn, bất cứ nơi nào, tận lực phá chấp phá mê, mới cứu khổ ban vui được.

Cho nên vui thay và lành thay, hôm nay tôi cũng có thì giờ nói chuyện cùng các bạn, để chúng ta kiểm điểm lại trong giây phút tu học của chúng ta, đã giúp ta những gì? Và ta nên trách ta hơn, hay là trách người khác hơn? Nên chọn một con đường cho ta để ảnh hưởng người khác, hay là kêu người khác chọn đường cho ta ngắm nghĩa? Chính ta phải làm, phải thực hành nó mới có kết quả, không có xây dựng làm sao có vườn hạnh trong tâm thức. Cho nên các bạn phải tu, các bạn phải làm và các bạn phải học. Các bạn phải hành, các bạn phải khai triển. Vì các bạn đã hiểu rõ là huynh đệ một nhà, con của một gia đình, cảnh này cũng là một, cảnh nào cũng là một. Đi tới đây các bạn khen đẹp, đi tới kia các bạn chê xấu, nhưng mà cảnh nào cũng vậy, tùy theo trình độ tiến hóa của chính nó mà thôi! Rốt cuộc phải tiến, không ngừng được./.

Đề tài suy gẫm

Tỷ phú chết xuống địa ngục phải đi học lại bài gì?

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, con xin đọc tiếp câu hỏi. Kính thưa Thầy, Thầy nói: tỷ phú chết, xuống địa ngục phải đi học lại. Xin Thầy cho biết học lại bài gì?

Đức Thầy: Học lại bài tình, tiền, duyên nghiệp; cũng bạn áo lụa nhưng mà bị ở tù, không có đủ ăn thay vì ăn không hết; ăn không hết rồi bỏ mứa, cũng không cho ai nữa. Ác độc đó! Rồi mình xuống đó, mình cũng bạn đồ lụa, rồi mà cũng khổ lắm, đâu có sướng đâu; đâu có đủ ăn. Càng ăn ở trên này càng nhiều, càng dư thừa, xuống dưới càng thiếu thốn, để học cái luật quân bình của Càn Khôn Vũ Trụ và tiền thân.

Lên trên mới biết được cái triết lý của Đức Phật đã cho tâm thanh nhẹ, mà chúng ta không thanh nhẹ không nhận được; phải thanh nhẹ mới nhận được. Muốn có thanh nhẹ phải thực hành. Thực hành cái gì? Thực hành khứ trước lưu thanh, thì tâm thức chúng ta mới quân bình, trí óc chúng ta mới bùng sáng: “Lúc đó tôi mới nhận những cái gì những người đi trước mong mỏi những người kế tiếp cùng đi”; là tức nhiên họ sẽ ban một luồng điện từ bi cho chính mình, mà mình không cảm nhận được luồng điện từ bi tức là mình chưa tiến tới được.

Phải thực hành mới nói chuyện đạo được, còn không thực hành nói chuyện đạo là nói dóc thoi. Đọc sách mà nói chuyện đạo cũng là nói dóc thoi, không có tiến được, copy của người ta! Cái của mình có: mình là một cái Tiêu Thiên Địa tương đồng với chân động của Vũ Trụ Quang mà mình khai sáng mình ra để mình cảm thức cái nguyên lý từ trong mình phát ra, mới là đúng. Còn từ bên ngoài đem vô là ám ảnh, ảo ảnh, ám ảnh chớ không học được cái gì hết; không tiến; tu suốt đời cũng không tiến! Tôi dám bảo đảm với những người đó.

TV Hai Không, Khóa 1 (9/1/1995)

THƯ TỪ LAI VẮNG

V t ngày 10 tháng 5 - 1995

Chỉnh thư đến Thầy

Tôi tên: N V T 72 tuổi giáp tý, lời
thành tâm đánh lễ và xin yết Kiến Thầy đời vọng
tâm thư, kính Thầy hoan hỷ nhận cho (tôi làm
nghề Bơm Gas ống quét dĩa lễ đường)

Cứ ngày giải phóng đến nay, tôi thấy đời chán
ngảm thế trên là vui nhơn ngoài xã hội. Tâm
lời hồi tưởng trên tục là nghiệp, nên tôi bắt đầu
hướng qua đường Đạo. Thấy việc tu là an lạc
sung sướng nhất, nên hỏi bạn bè học tu theo
Thiền Tông do lời chỉ bảo và nhắc nhở mình
siêng năng chuyên cần hành Thiền thì được
toại nguyện.

Nên mạo muội viết thư này kính xin Thầy từ bi
đại lượng thấu chấp và chứng minh cho tôi ở bên
này thế giới được sự trợ lực tinh thần và sức
khỏe cho tôi chí công hành pháp vô vi của Thầy
được viên mãn.

Hôm nay tuổi đã về chiều sức khỏe kém, nhưng vì
lòng ham muốn để giải thoát.

Sau đây thưa với Thầy chắc tôi có chút căn duyên
gỗ đó nên gặp Cô Chín Tron là người tôi chưa

(202)

lừng quen biết mà Cô đến Võ Cao quết gặp tôi
viết ít vần thơ về đạo. Cô xin xem thử, thì Cô
đem cho mượn mấy cuốn sách của Thầy tôi xem qua
rồi bắt đầu thực hành Pháp Luân Thường Chuyển
có gì trở ngại thì hỏi lại Cô Chín này -

Chưa Thầy dạy sáu câu lục bát tôi nghĩ viết
không biết đúng sai thế nào, Mong Thầy thử cho -

Sắc tướng từng xem giữ tánh không -

Chinh âm nghe đến không sao xuyên

Hương nồng ngào ngào xin đừng mên

Vị thắm ngọt ngon dặng chỗ trông

Sức cảm cao sang từng vọng tưởng

Pháp cầu danh lợi chỗ nên mong

Lời giới nghiêm mình ven trước sau

Giữ đàng ngay sau thoát cõi hồng -

(203)

Kính thưa Thầy tôi có thấy điếm chiêm bao
từ mấy năm qua theo ý thức còn nghi không
rõ đúng sai lẽ nào. Trong khoảng 1-2 giờ
khuya tôi trông giường ngủ một mình và
thấy rõ Đức Đôn Sư Thích Ca. Như hình, Cốt
đá kê giường ngồi ngang gối tôi nằm, mặt
nhìn về phía (hướng) trên đầu dạy tôi hai câu
là tôi giật mình mở mắt là không thấy gì hết
mà tôi sáng tôi vẫn còn nhớ như dưới đây.
Xin Thầy từ bi giải cho tôi (Cốt Xấu)

Tên vô Biệt Niệm -

Khẩu vô Biệt tâm -

Cuối thư kính xin Thầy từ bi hãy xả lời vàng
đỏ tha giải tôi hiểu rõ căn gì mà Phật ban
cho tám chữ -

Và trong khi tôi hành Thiền Pháp môn Thầy dạy
ngồi hơn 30 phút tôi bị từng người hồng ủa
cái tích lên mà từ thể dần ngồi y, nhưng giật
mình. Kính chúc Thầy Tâm An lạc sức khỏe
dồi dào tiếng Công Thành Đạo cho đời nơi đâu.

Tôi kính thư

Tôi thường liên lạc
với cô Chín T.
Học lời Đạo -

Chunh
N . u B

(204)

Vancouver, ngày 5-9-95

Anh T ,

Tôi đã vui nhận được thư anh đề ngày 10-5-95 được biết hành trình tiêu hao của anh tại thế được trọn 72 năm nhưng duyên lành vẫn còn lưu luyến trong tâm thức. Nhờ đời tạm bợ kích động và phản động mới thấy rõ tuổi chiều sẽ đi về đâu.

Ngày nay anh có duyên lành bàn bạc với tôi về tâm đạo tự thoát thì anh cũng cảm thức rằng khối óc là quan trọng. Anh có duyên lành mới thành tựu được một thể xác hiện diện ở mặt đất này, cũng do nguyên khí của Trời Đất sáng ban hình thành. Chúng ta là đại diện Trời Đất, nên tận tâm thực hành phương pháp để tự khai sáng lấy chính mình nhiên hậu mới thật sự tìm được một lối thoát trở về với ánh sáng vô cùng tận là nơi hạnh phúc và ổn định nhất cho phần hồn. Chỉ có áp dụng phương pháp khứ trước lưu thanh thì mới khôi phục được ánh sáng thực chất của chính mình trong chu trình tiến hóa. Anh có duyên với Trời Phật hướng tâm về những vị thanh nhẹ đời đời bất diệt thì chúng ta sẽ có cơ hội nương theo đó mà tiến hóa. Với phương pháp Vô Vi chỉ có thực hành chứ không có lý thuyết. Phật Thích Ca chỉ nhờ tự tu tự tiến nhiên hậu mới ảnh hưởng khắp nhân gian. Vậy chúng ta là người kế tiếp nên hành để tiến thay vì chiêm ngưỡng mà không hành, cũng là tự đọa mà thôi. Tu phải sửa tâm thì mới thấy tội, càng thấy tội thì sẽ càng có cơ hội tiến thân. Cảnh Trời Đất bao la tình thương của vũ trụ quang ban chiếu, chúng ta không mượn pháp thực hành khai sáng chính mình thì uổng cho một kiếp làm người. Càng thực hành pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ càng thấy rõ tâm không là một đức tiến hóa của người Vô Vi. Không đau, không thương, không ghét bất cứ một ai, thì thức hòa đồng mới có cơ hội mở và hợp tiến. Xác già nhưng tâm không già, đừng mãi thực hành đến mục đích sáng lạng của chính nó, nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần. Người đời thấy người tu khổ nhưng người tu không bao giờ thấy khổ, chỉ an vui tiến tới cảnh giới thanh nhẹ vô cùng mà sống. Chúc anh vui tiến và khỏe mạnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(205)

Thông Báo VOVİ LED Publications

Đọc Sách Luân Hồi Du Ký trên mạng

Kính thưa quý bạn đạo,

Theo sự yêu cầu và phát tâm của bạn đạo, VoVi LED Publications có tái bản một số lượng nhỏ sách Luân Hồi Du Ký (có chỉnh sửa chính tả) để bạn đạo tùy duyên chia sẻ giới thiệu cùng bạn bè hay thân nhân.

Nếu quý bạn muốn nhận sách, xin liên lạc:

anh Hưng (tại Nam Cali) số điện thoại: 714-260-1254

Hoặc email về: vovikinhsach@gmail.com

Ngoài ra, sách có thể đọc trên mạng qua smartphone – điện thoại cầm tay – hoặc tải về máy tablet, v...v... theo đường link sau đây:

https://www.phaplyvovi.org/book_categories/sach-thanh-hi-n-d-ng/books/user_index

Hoặc bấm vào hình để vào link:

Luân Hồi Du Ký	
Tác Giả	Thánh Hiền Đường
Ngày Phát Hành	05-03-2024
Nơi Phát Thành	VOVI LED Publications California, USA
Lĩnh Vực	Sách Thánh Hiền Đường
Số Trang	244

Tải về:

https://www.phaplyvovi.org/book_categr Sao chép Link

Trích lời Đức Phật Sống Tế Công:

“Sách Luân Hồi Du Ký chứng minh linh hồn bất diệt, sự chuyển kiếp đầu thai là sự thật. Mong người đời chớ tán tận lương tâm làm điều ác, phải làm người đường hoàng chính trực để tránh khỏi phải đầu thai làm loài thú để cho người ta giết chóc, sai khiến. Tóm lại mục đích của sách này cảnh cáo người đời gần lánh dữ, không được hành động dã man như thú vật.”

Thành thật cảm ơn quý bạn,

VOVI LED Publications kính báo

Thông Báo của Hội Ái Hữu Vô Vi (Nam California)

Kính thưa quý bạn đạo,

Hội Ái Hữu Vô Vi (Nam California) xin trân trọng thông báo:

Chúng tôi sẽ tổ chức 2 Khóa << Chung Thiên, Tịnh Khẩu, và Niệm Phật >> và << Lễ Giỗ Đức Thầy >> tại Thiền Viện Vĩ Kiên:

Khóa I	Từ ngày 05 tháng 06 đến ngày 11 tháng 06, năm 2024
Khóa II	Từ ngày 16 tháng 09 đến ngày 22 tháng 09, năm 2024
Giỗ Đức Thầy	Ngày 22 tháng 09, năm 2024 Từ 10:30 AM đến 2:00 PM

Vì số chỗ đăng ký cho mỗi Khóa Học chỉ giới hạn cho 20 bạn đạo, xin quý bạn nhớ ghi danh sớm. Xin liên lạc với cô **Dur Thiều Châu** ở số điện thoại **(925) 289-6267**. Lệ phí dành cho mỗi bạn đạo tham dự Khóa là \$20/ngày. Quý vị có thể thanh toán tiền sau.

Nếu quý bạn đạo cần đưa rước tại phi trường hoặc cần phương tiện vận chuyển lên Thiền Viện Vĩ Kiên, xin liên lạc với anh **Châu Thượng Hiền** ở số điện thoại **(623) 210-7977** hoặc anh **Nguyễn Hữu Sáng** ở số điện thoại **(951) 739-7936**.

Xin cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Ngày 05 tháng 3, năm 2024

Lê thị Lê Hoa

Hội trưởng HAHVV (Nam California)

LỊCH TRÌNH ĐẠI HỘI VÀ CÁC KHÓA SỐNG CHUNG NĂM 2024

	Địa điểm	Thời gian
Khoá sống chung HỘI TỤ DỨT KHOÁT 2024	Zeebrugge, Belgique	9/5/2024 - 12/5/2024
Khóa sống chung 1 Chung Thiên, tịnh khẩu và niệm Phật	Thiền viện Vĩ Kiên	5/6/2024-11/6/2024
Khóa sống chung Trại Hè Thiền viện Nhẫn Hòa	Thiền viện Nhẫn Hòa	3/7/2024 – 6/7/2024
Khóa sống chung 2 Chung Thiên, tịnh khẩu và niệm Phật	Thiền viện Vĩ Kiên	16/9/2024-22/9/2024
ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỶ 40 “Tâm Thành Tự Thức”	Bali, Indonesia	22/09/2024 – 27/9/2024
Giỗ Đức Thầy	Thiền viện Vĩ Kiên	22/9/2024
Lễ Liễn Đạo Đức Thầy	Thiền viện Nhẫn Hòa	23/9/2024

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 10, 10-03-2024

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Dung Điểm Linh Quang

<https://youtu.be/HvRAGdEY34?si=6GZSzCFztY83SM5G>

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Đại Hội Tâm Thức Dồi Dào - Phần 4 - Trao Đổi Tu Học - Tham, Sân, Si - Sáng ngày 24.09.2023

<https://youtu.be/CBGKIOUe3jI?si=fZGEoRx4438nSi6o>

MỤC BÉ TÁM bàn bạc cùng các bạn khắp Năm Châu - Cuốn 5 - Câu 179 tới 230 - Tháng 9 năm 1991 Chúng tôi có để Timestamp để Quý Vị có thể tìm lại những câu nhập tâm mà muốn coi lại nhiều lần. Xin nhấn vô chữ ...more sẽ ra.

<https://youtu.be/NwmEN5FDw00?si=og1u4B336fvnFZlW>

Tuần Báo Phát Triển Điển Năng số 1496 ngày 10 03 2024

<https://youtu.be/SbAjb5P7HdQ?si=pfug2hfnKhRgv3dl>

Short - Chơn Ngôn Đức Thầy – tại Đại Hội Tâm Thức Dồi Dào 2023

<https://youtube.com/playlist?list=PL-4zCken8HnwX1ckCVXC6AIKWDVL8rX5&si=ZskYfUSnzzpVGf9y>

3. Xin mời Quý Vị nghe lại nhạc

Kỷ Niệm 25 Năm Đại Hội Vô Vi. Cuốn video đã được 94 ngàn lần xem.

<https://youtu.be/CpBm7z4A8Ak?si=-M3hQVKIr8mJuEFd>

Ban video kính mời

Hội Ký về KSC “Tinh Thầy Tận Độ”

Hawai'i 2023 (phần 7)

Chương trình sáng 30 tháng 12 năm 2023 có thay đổi theo yêu cầu của bạn đạo tham dự. Ý kiến bạn đạo muốn dành hai tiếng đồng hồ của ngày thứ ba ở Khóa Sống Chung để bạn đạo nêu lên những câu hỏi, hay thắc mắc và nhờ bạn đạo trong Hội trường giải tỏa dùm. Theo dự kiến, Ban tổ chức sẽ tạo điều kiện cho bạn đạo trên Zoom, hầu hết là bạn đạo ở Việt nam được đặt câu hỏi với bạn đạo ở Hội trường. Thật may mắn, cô Lê thị Lệ Hoa, tân Hội trưởng miền Nam California tình nguyện giúp đỡ Ban Tổ Chức điều khiển chương trình này. Một vài câu hỏi của bạn đạo đặt ra trên Zoom ví dụ như câu hỏi, <<**Trung Tâm Sinh Lực Nằm Ở Đâu?**>> , ngoài phần dì Hoa trả lời câu hỏi ở trên khán đài, bạn đạo ở phía dưới Hội trường cũng hăng hái xung phong trả lời. Mọi người đều có chung câu trả lời là Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ nằm ở nơi trung tâm đỉnh đầu. Câu hỏi kế tiếp được bạn đạo trên Zoom đặt cho Hội trường là <<**Làm Sao Biết Mình Đến Được Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ?**>> Theo ý kiến của dì Hoa thì lúc đó ở trên đỉnh đầu chúng ta nghe được âm thanh của tiếng niệm Phật, nguồn điện năng trên đỉnh đầu chúng ta sẽ phát ra từ trường thanh nhẹ, lúc đó chúng ta sẽ cảm nhận được Thanh Quang Điển Lành của Bề Trên ban xuống. Một ý kiến khác của một bạn đạo chia sẻ là muốn đến được với Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ thì mỗi hành giả trước tiên phải giải quyết phần <<Hạ Thừa>> trước, rồi đến <<Trung Thừa>>, mới lên tới được trung tâm đỉnh đầu. Nghĩa là làm sao cho Lục Căn Lục Trần được ổn định thì mình ngồi niệm Phật hay hành thiền mới được yên. Theo ý anh, từ trường thanh nhẹ có được sau nhiều năm tháng hành giả phải thống nhất được Ba Giới trong bản thể qua hai pháp Niệm Phật và Pháp Luân Thường Chuyển y như Đức Tổ Sư đã dẫn giải trong cuốn Kinh A Di

Đà. Tiếp theo lời anh bạn đạo, dì Hoa diễn đạt ý mình rõ ràng hơn. Dĩ nhiên là đạt được <<từ trường thanh nhẹ>> như dì Hoa kể trên phải qua nhiều ngày nhiều tháng công phu luyện Đạo và nhất là dì Hoa không bỏ sót ngày nào kể cả khi cơ thể của dì bị bệnh hoạn hay yếu ớt. Và khi mình có từ trường thanh nhẹ trong bản thể thì mình mới tiếp nhận được từ trường của Bề Trên ban xuống. Trong một câu hỏi ở Mục Bé Tám ngày 19 tháng 8 năm 2001, Đức Thầy có nói đến nhiệm vụ của Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ là, <<Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ có nhiệm vụ ban chiếu Điển năng cho Các Giới, chỉ có rút lên từ Trung Tâm Bộ Đầu mà thôi>>. Vào ngày 25 tháng 11, năm 2000, Đức Thầy có nói thêm là, <<Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ ban chiếu khi Trung Tâm Bộ Đầu Hướng Thượng.>> Do đó, mỗi khi chúng ta khi Hướng Thượng hay nhận được Điển Bộ Đầu rút thẳng đi lên chính là lúc chúng ta biết mình đến được với Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ.

Do sự cố âm thanh trong lúc mở Zoom, nên phần phát biểu của bạn đạo trong Hội trường bị gián đoạn. Ban Kỹ Thuật đã cố gắng khắc phục nhưng không được! Lúc đó, dì Hoa xin phép được tập trung chỉ trả lời câu hỏi cho bạn đạo ở trong Hội trường, và bạn đạo trên Zoom tiếp tục dự thính để tránh tình trạng âm thanh gây ra tiếng ồn trong Hội trường.

Đề tài <<Từ Trường Thanh Nhẹ của người tu Vô Vi>> được bạn đạo ở Hội trường tiếp tục khai triển. Đầu tiên, cô Phụng bạn đạo Houston thuật lại chuyện của một chị bạn đạo khi ngồi niệm Phật hay ngồi thiền, chị bị lắc nên trong những lúc Thiền Chung, bạn đạo thường tránh xa chị ấy. Do đó, mặc dù đi tham dự Đại hội hay ở những Khóa Sống Chung, chị ấy chọn ngồi thiền trong phòng. Và chị ấy bị trường hợp này đã hơn nhiều năm qua. Cô Phụng phát biểu tiếp là tối hôm 29 tháng 12, 2023, chị ấy ngồi thiền rất êm, không còn bị lắc như trước nữa. Cô Phụng có tìm hiểu thì được biết dì Hoa đã để tay trên đỉnh đầu của chị ấy và nói là, <<Không được lắc nữa nhe, không được lắc nữa nhe>> Và dì Hoa cũng có khuyên chị ấy chú ý đến thực phẩm khi ăn chay. Và dì Hoa nói với chị ấy là, <<Bớt ăn rong biển lại>>. Lúc đó, chị bạn đạo rất ngạc nhiên vì không hiểu sao dì Hoa lại biết rất rõ là mình ăn nhiều rong biển trong mỗi bữa ăn. Và cô Phụng gọi dì Lệ Hoa là “Bác Sĩ Tâm Linh” vì chỉ có bác sĩ tâm linh mới có thể giúp đỡ người tu trên con đường hành pháp. Ngoài ra, Diệu Hòa, con gái của dì Hoa cũng kể lại là em cũng có chứng kiến vài lần khi mẹ của em có thể thay đổi sắc mặt của một cô tiếp viên hàng không khi hai mẹ con bay đến Hawai'i để dự khóa. Em kể, lúc đầu cô tiếp viên sắc mặt quạu quọ, nhiều hành khách chào cô ấy nhưng cô ấy không thèm trả lời. Dì Lệ Hoa đến vỗ lưng cô ấy và chào hỏi cô ấy, vậy mà mặt mày cô ấy trở nên

vui vẻ và hòa nhã với mọi người. Trong suốt chặng đường bay, cô ấy hay đến chỗ dì Hoa và Diệu Hòa để trò chuyện và mang cả thức ăn thức uống từ hạng Thương Gia đến mời dì Hoa và Diệu Hòa dùng bữa. Ngay cả người viết bài này và nhiều bạn đạo tham dự khác cũng chứng kiến sự thay đổi thái độ của một nhân viên âm thanh ánh sáng trong khách sạn từ ngày đầu tiên cho đến vài ngày sau đó. Ban đầu anh ta rất khó chịu khi người viết yêu cầu anh ta giúp một việc rất dễ, anh ta cầu nhàu và không thật tâm giúp đỡ. Vậy mà, sau ngày khai mạc khóa, anh ta tự tìm đến phòng họp để hỏi thăm và sẵn sàng đáp ứng mọi yêu cầu của nhóm. Ngay cả cho nhóm Vô Vi biết đến mật khẩu (password) của Internet trong phòng họp để những video được tải lên và trình chiếu mau lẹ, anh ta cũng hào phóng tặng luôn cho nhóm Vô Vi. Theo định nghĩa của Đức Thầy thì <<Từ trường thanh nhẹ là điện năng từ tâm lẫn thân điều hòa và quân bình, lúc nào cũng sẵn sàng tận độ và xây dựng không có ngụ ý bóp chẹt một việc lớn hay nhỏ>>

Theo như Cẩm Nang đã ghi, Lễ Bế Mạc sẽ được diễn ra từ 3:00 đến 5:00 giờ chiều, sau đó bạn đạo tham dự sẽ có buổi tiệc Tất Niên chung với nhau. Do sự quyết tâm của Ban Tổ Chức mong muốn bạn đạo thưởng thức món lẩu tự chọn của một nhà hàng đắt nhất trong khu mua sắm, nên Chương Trình bị thay đổi vào giờ chót. Xin cho người viết kể lể thêm chút xíu về việc đặt nhà hàng cho bạn đạo tham dự Khóa Sống Chung vào những ngày cuối năm. Mặc dù Ban Tổ Chức đã liên lạc với nhà hàng nhiều lần trước khi mở khóa, nhưng họ từ chối vì với số lượng 61 người, bạn đạo Vô Vi chiếm gần hết số bàn ghế trong nhà hàng của họ. Cũng xin nói thêm là trong những ngày thường, nếu ai muốn vào nhà hàng này phải chờ rất lâu. Một vài bạn đạo ở Khóa Sống Chung đã đến nhà hàng này và họ đã mất gần 3 tiếng đồng hồ mới vô được khuôn viên nhà hàng. Vậy mà, một ngày trước khi khai mạc Khóa Sống Chung, quản lý nhà hàng gọi lại cho người viết và đồng ý nhận đặt bàn của nhóm Vô Vi và dĩ nhiên là mình phải theo ý họ rồi. Họ nói nhóm Vô Vi phải có mặt lúc 4:30 chiều, đúng 4:30 mà nhóm Vô Vi không đến đủ người thì họ sẽ hủy bỏ hợp đồng. Người viết cũng có xin họ cho nhóm hẹn đến 5:30 chiều, nhưng họ nhất quyết không chịu nhượng bộ. Bởi vậy, Lễ Khai Mạc phải chia ra làm 2 phần. Phần thứ nhất là phần phát biểu cảm tưởng, mỗi bạn đạo đại diện cho từng vùng miền sẽ được mời lên, nhưng Ban Tổ Chức có nói, đúng 4 giờ là mình tạm dừng lại để đi ăn tối. Sau khi ăn xong thì tiếp tục làm Lễ Bế Mạc. Phần thứ hai của buổi Lễ Bế Mạc được tiếp tục lúc 6 giờ chiều cùng ngày. Sau khi Hội trưởng đọc diễn văn bế mạc là lời tuyên bố bế mạc của Đức Thầy.

Xin kết thúc bài viết kỳ 7 với lời khuyên nhủ của Đức Thầy cho mỗi hành giả Vô Vi:

<<Cho nên hôm nay bữa chót, tôi cũng chúc các bạn ngày mai, đêm nay lo thiền trong thanh tịnh và ý thức những gì mình đã học được, hiểu được và về cố gắng tiếp tục trong cái tâm tự tự hành. Đó là lo cho **phần Hồn**, không phải lo cho **Thế Xác**. Chúng ta biết thế xác là tạm, mấy mươi năm phải ra đi. Chúng ta phải cố gắng gọt rửa, làm gọt cho sạch để lúc ra đi khoảng khoắc thanh nhẹ và **KHÔNG** có bị lệ thuộc bởi sự ngoại cảnh nữa. Xác phàm là tạm, tâm thức chúng ta là trường cửu. **Phải giữ tâm thức thực hành để tiến hóa tới vô cùng!**>>

(CÒN TIẾP)

Trịnh Thị Cẩm Tú

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 2

Phóng Sự về

Sau khi được một bạn đạo ở Úc châu cho hay là còn đúng một chỗ trống nếu tôi muốn đăng ký tham dự Khóa Sống Chung ở Úc châu vào năm sau thì trả lời cho Ban Tổ Chức biết, tôi đã không ngần ngại nhận lời ngay mặc dù chưa biết việc xin nghỉ phép có dễ dàng không? Trong óc tôi thầm nghĩ <<Nếu không đi được thì mình sẽ nhường lại cho một ai đó có duyên hơn mình đi cũng được!>> Thế là tôi hăng hái đóng tiền lệ phí và lên mạng tìm vé. Thật là may mắn khi hãng máy bay Jetstar đang có chương trình giảm giá nên vé máy bay khứ hồi bay từ Honolulu đến Melbourne chỉ có \$500 chưa tính thêm tiền mua hành lý, thức ăn, mướn gối mền hay xem phim trong suốt thời gian trên không. Tôi cũng lại mạnh dạn mua vé với thông điệp vang lên trong óc tôi, <<Nếu không đi được thì chịu mất tiền đi vì ít khi mua được vé rẻ !!!>> Sau một năm dài chờ đợi, việc xin nghỉ phép của tôi cũng được chấp thuận, và vé máy bay e-ticket cuối cùng cũng được in ra, vậy là tôi đã có duyên may được đi dự Khóa Sống Chung ở Úc châu năm nay.

Tôi đặt chân đến Melbourne vào một buổi chiều. Theo dự định, người được phân công đi rước tôi là hai anh em Hào Hùng. Nhưng không may cho anh Hùng, anh Hùng vừa mới dính Covid nên chị Wan Bích Liễu và anh Ishan (chồng chị Liễu) lãnh luôn nhiệm vụ chuyển vận của anh Hào Hùng. Do cả nhà của anh Hào ai cũng vướng Covid nên tối nay tôi đến nhà của chị Liễu để tạm trú qua đêm. Khi đến nhà chị Liễu, tôi được gặp thêm hai bạn đạo Việt nam đó là chị Hương và chị Vân, hai chị cũng có duyên may như tôi là được đến nước Úc và tham dự Khóa Sống Chung lần đầu tiên. Một buổi cơm thịnh soạn được chủ nhà tự tay nấu và đãi khách. Bàn ăn được bày biện y như trong một nhà hàng sang trọng có khăn ăn, dao, muỗng, nĩa, đũa, đĩa lớn, đĩa nhỏ,...được sắp xếp rất trật tự chứng tỏ chủ nhà rất trân quý bữa ăn tối khiến thực khách như tôi mặc dù bụng đói cồn cào nhưng tôi vẫn phải cố gắng thưởng thức các món ăn một cách từ tốn. Khi chủ nhà chia sẻ thêm là đĩa legume trên bàn ăn có xà-lách, tía tô, húng cây, húng lủi, dưa leo được hái từ vườn sau nhà thì tôi chỉ biết...lè lưỡi thán phục vì bữa ăn tối được chủ nhà chăm chút quá chu đáo và chất lượng. Nhiều câu chuyện pha trò trong bữa ăn khiến căn phòng nhỏ rộn ràng hẳn lên và tôi cứ thầm mong có nhiều bữa ăn ngon như thế! Không lâu sau đó, mọi người đều trở về thực tại vì có rất nhiều thứ cần phải lo cho Khóa Sống Chung. Riêng chị Liễu phải lo thu xếp và chuẩn bị các thứ cần thiết để nấu ăn cho bạn đạo ở KSC. Các dụng cụ nấu nướng như nồi niêu, xoong, chảo, thớt, dao....chứa đầy cả phòng khách. Chị có chia sẻ thêm là anh Ishan và chị sẽ phải di chuyển 2 lần, tổng cộng là 4 tiếng đồng hồ cho mỗi bận đi và về thì anh chị mới chở hết tất cả các đồ đạc này đến Dromana.

Thành phố Dromana cách Melbourne khoảng từ 1 tiếng rưỡi đến 2 tiếng lái xe. Tôi đi xe chung với cô Lâm Cẩm Duyên (Melbourne). Nhiệm vụ của tôi là xem bản đồ và chỉ đường cho cô Lâm Cẩm Duyên lái xe để khỏi bị lạc đường. Do không rành sử dụng phone của hãng Samsung cho lắm, nên tôi đã chỉ tài xế đi vào xa lộ phải trả cước phí. Mặc dù phải trả cước phí, vậy mà chúng tôi vẫn bị lạc. Cuối cùng chúng tôi quyết định không nhờ sự trợ giúp của Anh Google hay Chị Siri, chúng tôi chọn sự giúp đỡ từ một anh bạn đạo rất có uy tín không những chỉ ở tại cộng đồng Vô Vi Úc châu, mà uy tín của anh được cả cộng đồng Vô Vi Quốc Tế biết đến, đó là anh Hào. Quả thật, nhờ sự chỉ dẫn tận tình của anh Hào nên chúng tôi đã đến nơi chúng tôi cần đến. Thêm nữa, xe chúng tôi quyết định chạy theo xe của anh Hào để đến Dromana. Do quyết tâm cố bám sát theo xe của anh Hào, nên xe chúng tôi đến Dromana bình an mà không cần phải tốn thêm tiền lệ phí cầu đường.

Tên của Khóa Sống Chung là <<Sức Khỏe và Tâm Linh>>. Nói về <<Sức Khỏe>>, xin cho tôi nhắc đến chuyện *Tam Đại Sự* của mình. Trước tiên, nói về chuyện <<Ăn>>, riêng cá nhân tôi rất

thích tham dự các Khóa Sống Chung bởi vì bao tử của tôi được nuôi dưỡng từ các món ăn do chính tay bạn đạo nấu, mà hầu như ai đảm nhận nấu ăn cho các Khóa Sống Chung không phải dạng vừa, họ đều là các đầu bếp trứ danh trong cộng đồng Vô Vi. Ở Mỹ thì không ai lạ gì với tài nấu nướng của cô Loan và chị Sáu ở Houston. Ở Úc thì cũng có nhiều đầu bếp giỏi, nhưng vì họ ít khi đi dự Khóa Sống Chung nên ít người biết. Xin điểm tên các đầu bếp giỏi được cung cấp bởi tình báo ở Úc châu để mọi người tường lãm. Ví dụ như ở Melbourne thì có chị Liễu, cô Lâm Cẩm Duyên, cô Tranh. Ở Sydney thì có cô Khuru thị Phẩm, dì Sương, chị Như Mai, cô Liên. Được biết thêm, các tên kể trên mỗi chủ nhật lo phần ẩm thực cho các bạn đạo đến chung thiền. Riêng ở KSC lần này, ngoài chị Liễu là bếp trưởng, các thức ăn khác cũng được sự tiếp tay của cô Tuyền (chị dâu của bạn đạo Lâm Cẩm Duyên), cô Tranh và cô Phẩm. Ngoài ra, chị Liễu cũng được sự tiếp sức của các bạn đạo ở Melbourne như cô Duyên, cô Đồi, cô Oanh và hai tình nguyện viên ở Sydney, đó là anh Cầu và chị Nguyệt. Xin cảm ơn những bàn tay khéo léo đã chế biến các bữa ăn ngon cho bạn đạo tham dự. Đây chính là một thành công lớn ở Khóa Sống Chung năm nay vì không có món ăn nào bị thiếu hay bị dư sau mỗi bữa ăn.

Chuyện thứ hai của *Tam Đại Sự* là chuyện <<Ngủ>>. Đầu tiên, tôi được chỉ định ngủ ở tầng trên của giường có hai tầng, kiểu dạng bunk bed. Sau khi chuẩn bị yên vị ở tầng trên, thì một chị bạn đạo ở cùng phòng xin tôi đổi chỗ cho chị ấy với lý do chị ấy rất khó ngủ. Thế là tôi thu xếp đồ đạc và dọn xuống giường ở phía dưới. Ít lâu sau, một cô bạn đạo khác lại tiếp tục xin đổi cũng với lý do khó ngủ. Và tôi cũng dễ dãi đồng ý. Vậy là tôi sẽ ngủ chung giường với một chị bạn đạo khác. Sau này, chị bạn đạo ấy có kể lại là chị thấy tôi nằm nép sát ở ngoài giường quá, nên chị ấy cũng ráng nép sát vách vì chị sợ tôi bị lọt xuống sàn. Vui nhất là cả hai chúng tôi đắp chung một cái chăn mà kích thích của tấm chăn hơi bị khiếm tốn. Mỗi khi, một trong hai người theo thói quen là kéo chăn đắp về phía mình, thì coi như người kia phải trần mình chịu lạnh. Thật ra, mỗi người có một cái chăn đắp riêng, nhưng vì do tôi anh hùng, tôi đã nhường chăn đắp của mình cho một bạn đạo Việt nam nên ban đêm phải gồng mình chịu lạnh. Nhiều lúc lạnh quá, tôi cũng rón rén kéo tấm chăn đắp về phía mình thêm chút xíu cho đỡ lạnh. Cũng may, chị bạn đạo chung giường ngủ say quá nên chị không hề hay biết chuyện này. Đây là một kỷ niệm khó quên cho tôi khi tham dự Khóa Sống Chung lần này.

Chuyện thứ ba của *Tam Đại Sự* là chuyện <<Trút Bầu Tâm Sự>>. Cũng lại là một kỷ niệm vui khi nhắc lại. Phòng tôi có 4 người, hai phòng kế bên, một phòng có 3 người, và một phòng có 5

người ở. Phòng 3 người có một nhà tắm riêng, nên 9 người còn lại sử dụng nhà tắm thứ hai. Phòng tôi ở sát bên nhà tắm thứ hai. Mỗi lần nghe tiếng cánh cửa nhà tắm mở là cả 4 người trong phòng tôi bật dậy như cái lò xo vậy! Sau khi mọi người trong phòng chợt hiểu ra rằng cả 4 người đang cần sử dụng nhà tắm thì việc kế tiếp là 4 người chúng tôi cố gắng nhường nhịn lẫn nhau để biểu lộ tinh thần tương thân tương ái. Người này nhường người kia, người kia nhường người nọ...Mãi đến khi nghe tiếng cửa phòng nhà tắm đóng lại cái... kịt, thì cả 4 người chúng tôi cười....ra nước mắt, bởi vì cả 4 chúng tôi đều đã mất lượt rồi! Nhờ cái khó mới lộ ra cái khôn, do đó trong những lần sau, 4 chúng tôi không ai nói tới ai, và không ai nhường ai, chúng tôi lẳng lặng xếp hàng ở ngoài cửa nhà tắm để chờ tới lượt mình.

Liên quan đến đề tài <<Sức Khỏe>> cần nhắc đến ở Khóa Sống Chung là phần tắm biển và tắm suối nước nóng. Ngôi nhà tổ chức Khóa Sống Chung rất gần biển, chỉ cần đi bộ vài phút là sẽ tới nơi. Nhiều bạn đạo tranh thủ thời gian lo cho sức khỏe nên ra biển trong những giờ không có hội họp. Tôi thì chọn lúc bạn đạo đi tắm biển để tranh thủ tắm....mình trong vùi sen ở tại nhà vì như đã nói ở trên nhà tắm được sử dụng bởi 9 con người lận. Thật ra, tôi đến từ xứ biển nên tôi không thiết tha đi tắm biển cho lắm. Tôi chọn đi tắm suối nước nóng vì đây là cơ hội quý hiếm để cho tôi được ngâm mình trong những hồ nước khoáng thiên nhiên mà tạo hóa đã ban tặng cho xứ Úc. Cũng may, Ban Tổ Chức hiểu được tâm trạng của người ở xa nên đã dành hai buổi sáng để tôi và hơn 10 bạn đạo Úc tận hưởng những giây phút thư giãn được thả mình trong những hồ nước nóng từ 36°C đến 42°C. Theo lời khuyên của bạn đạo Úc, trước tiên mình phải bắt đầu từ hồ nước nóng nhất và cao nhất trong khuôn viên của khu vực suối. Trên độ cao nhất ấy, mặc dù nhiệt độ ngoài trời xuống thấp, nhưng cơ thể chúng ta vẫn được bao bọc bởi hồ nước khoáng nóng nhất, tạo ra một cảm giác rất thoải mái và dễ chịu. Tôi muốn tận hưởng cảm giác thư giãn này lâu hơn một chút, nhưng một bạn đạo trong nhóm nhắc nhở là mọi người đã ngâm mình hơn 10 phút rồi, chúng ta nên rời đi để dành cho những người khách khác đang chờ. Quả đúng vậy, khi chúng tôi vừa bước chân ra khỏi hồ nước, cũng là lúc nhiều người lật đật chạy nhanh lên các bậc thang để thay thế chỗ của chúng tôi. Sau đó, chúng tôi trải nghiệm qua các hồ nước khác với kiểu cách xây dựng khác nhau. Có hồ nước rất dễ nhận diện vì nằm lộ thiên ngay trên đường đi, cũng có nhiều hồ nước khoáng ẩn mình khuất sau những bụi cây to nên rất khó tìm. Rất may có những bạn đạo Úc châu mỗi tháng đến đây ít nhất một lần nên chỉ dẫn những người ở xa như tôi. Tôi thích nhất phòng tắm

Turkish Steam Room vì ở đây tôi được cô Kim Thanh chỉ lại cho tôi bài tập Ngũ Cầm Hí mà tôi tưởng đâu đã thất truyền từ nhiều năm nay.

Cũng xin nói thêm về đề tài <<Sức Khỏe>>, ở phòng tôi có Nhung (ở Newcastle) rất giỏi về xoa bóp và cạo gió. Khi có ai than yếu yếu hay nhức mình nhức mẩy là Nhung sẵn sàng giúp đỡ. Do Nhung chữa bệnh mát tay, nên phòng tôi tiếp đón rất nhiều khách hàng. Vui nhất là trong lúc bạn đạp được Nhung cạo gió hay massage thì chị Như Mai và tôi lo phần chọc cười cho khách hàng đúng như câu <<Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi>>. Do đó, ngoài việc đến phòng chúng tôi trị bệnh, nhiều bạn đạp khác cũng ghé qua phòng của 4 chúng tôi để kể những câu chuyện tếu từ Đồi lẩn Đạp, để những trận cười không bao giờ dứt. <<Một tiếng cười bằng mười thang thuốc bổ>> nên không biết phòng chúng tôi đã hết bao nhiêu <<thang thuốc bổ>> cho những cảm tình viên đã đến chung vui với chúng tôi.

Phần <<Sức Khỏe>> coi như tôi kể cũng tạm đủ, xin cho tôi hẹn vào tuần sau, tôi sẽ tiếp tục chia sẻ những gì tôi đã học hỏi được từ đề tài <<Tâm Linh>> sau khi tham dự Khóa Sống Chung <<Sức Khỏe & Tâm Linh>> ở Úc châu vào tháng 2, năm 2024.

(CÒN TIẾP)

Trịnh Thị Cẩm Tú

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạp thiên hướng tâm cầu nguyện cho bà **Nguyễn Thị Hồng Thanh**, sinh ngày 19 tháng Giêng năm 1949, mất ngày 24 tháng Giêng năm 2024 âm lịch tại quận 8, TPHCM Việt Nam, hưởng thọ 75 tuổi được siêu thăng tịnh độ!

Gia đình xin thành thật cảm ơn quý bạn đạp

Bạn đạp Lê Quang Tấn (chồng)